

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Σε απεργία πείνας κατέβηκε από τις 22/9/93 ο Νώντας Σκυφτούλης, κρατούμενος προσωρινά στις φυλακές Κορυδαλλού, επειδή έτσι θέλησε η Ντόρα κι ο μπαμπάς της. Από τις 24/9/93 του συμπαραστέκεται ο κρατούμενος, για τους ίδιους λόγους, Γιώργος Μπαλάφας...

Θ' ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕΙ ;

ΑΘΗΝΑ, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΗ 1993 - τεύχος 79

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ,

Στο προηγούμενο τεύχος μας, δημοσιεύσαμε τις απόψεις ενός αντάρτη-παππά, του CAMILO TORRES, για τις εκλογές. Φυσικά, όσο κι αν σεβόμαστε τους αγώνες του TORRES και του λαού της Κολομβίας, δεν αποδεχόμαστε όλες τις απόψεις του. Για τους Αναρχικούς, η μη-συμμετοχή στις εκλογές δεν αποβλέπει στο "πάρσιμο της εξουσίας". Ας δούμε, λοιπόν, και κάποιαν άλλη αντιεκλογική συλλογιστική :

Ο ΠΡΟΥΝΤΟΝ ΚΑΙ Ο ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΣ

«Ο λαός, μέσα στο χάος της σκέψης του, αυτοϊκανοποιείται, σά μιά γιγάντια καί μυστηριώδης ύπαρξη, κι όλα, μέσα στη λογική του, φαίνονται φτιαγμένα για να συντηρήσουν την άποψη της αδιαίρετης ενότητάς του. Όνομάζεται Λαός, Έθνος, δηλαδή Πλήθος, Μάζα· είναι ο αληθινός κυρίαρχος, ο Νομοθέτης, ή Δύναμη, ή Κυριαρχία, ή Πατρίδα, τό Κράτος.

«Έχει τις Συνελεύσεις του, τις Ψήφους του, τις Συνεδρίες του, τις Συγκεντρώσεις του, τις Διαδηλώσεις του, τά Δημοψηφίσματά του, την άμεση Νομοθεσία του, πότε-πότε τις Δίκες του, τις Έκτελέσεις του, τούς Λόγους του, τη Φωνή του.

«Πότε αισθάνεται αναρίθμητος, άκαταμάχητος, άπειρος, πότε φοβάται τις διαιρέσεις, τά σχίσματα, τις μειονότητες.

«Τό Ιδανικό του, τό πιό αγαπημένο του όνειρο είναι: ενότητα, ταυτότητα, ή όμοιομορφία, ό συγκεντρωτισμός· καθαριέται σάν ύποψήφιο δολοφόνο της μεγαλειότητάς του εκείνον πού μπορεί να κατατεμαχίσει τή θέλησή του, να κόψει τή μάζα του, να δημιουργήσει μέσα του διαφοροποίηση, πλουραλιστική διάσταση (...).

«Νοιώθοντας πλήρης μέ τούς μύθους του καί θεωρώντας τόν έαυτό του σά μιά συλλογικότητα ούσιαστικά αδιαίρετη, πώς θά μπορούσε ό λαός να συλλάβει τό άλμα από τό άτομο στην κοινωνία;

«Πώς, μέ τή δική του έμπνευση, οι Δημόσιοι άνδρες, πού τόν εκπροσωπούν, θά μπορούσαν να δώσουν τήν αληθινή φόρμουλα της διακυβέρνησης; Έκει, όπου, μέσα στην άφέλειά του, βασιλεύει ή καθολική ψηφοφορία, μπορεί κανείς να διαβεβαιώσει ότι τά πάντα διεξάγονται σύμφωνα μέ τήν έννοια του αδιαίρετου. Όντας ό Λαός ή συλλογικότητα πού περικλείνει κάθε άρχή καί κάθε δίκαιο, ή καθολική ψηφοφορία για να ναι ειλικρινής, στην έκφρασή της, θά πρέπει να είναι, όμοια, αδιαίρετη κι ή ίδια. Πράγμα πού σημαίνει πώς οι εκλογές θά πρέπει να γίνονται μέ ψηφοδέλτιο. Στά 1848, βρίσκουμε «ένωτιστές»¹⁸ πού ζητούν να μήν υπάρχει παρά ένα καί μοναδικό ψηφοδέλτιο για τούς 86 νομούς.

Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀδιαίρετη, λοιπόν, ψηφοφορία πηγάζει μιά ἀδιαίρετη βουλή πού βουλευέται καὶ νομοθετεῖ σάν ἓνας ἄνθρωπος. Στὴν περίπτωση διαίρεσης τῆς ψήφου, ἐκείνη πού ἀντιπροσωπεύει, χωρὶς τὴν παραμικρὴ ἐλάττωση, τὴν ἐθνικὴ ἐνότητα εἶναι ἡ πλειοψηφία. Ἀπ' αὐτὴ τὴν πλειοψηφία θὰ προέλθει, μέ τῇ σειρά της, μιά κυβέρνησις ἀδιαίρετη, πού, ἀντλώντας τίς ἐξουσίες της ἀπὸ τὸ ἀδιαίρετο ἔθνος, καλεῖται νὰ κυβερνήσῃ καὶ νὰ διοικήσῃ συλλογικά κι ἀδιαίρετα, χωρὶς τοπικιστικὸ πνεῦμα. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ σύστημα τοῦ συγκεντρωτισμοῦ, τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, τοῦ κομμουνισμοῦ, τοῦ ἀπολυταρχισμοῦ — ὅλες αὐτές οἱ λέξεις εἶναι συνώνυμες — ἀπορρέει ἀπὸ τὸ λαϊκὸ ἰδεαλισμὸ· μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, μέσα στὸ κοινωνικὸ συμβόλαιο, μέ τὴν ἐννοια τοῦ Ρουσσώ καὶ τῶν Γιακωβίνων, ὁ πολίτης ἐναποθέτει τὴν κυριαρχία του κι ἡ κοινότητα, ἡ περιφέρεια κι ἡ ἐπαρχία δὲν εἶναι πιά παρά ὑπηρεσίες ὑπὸ τὴν ἄμεση διεύθυνση τοῦ ὑπουργείου.

«Οἱ συνέπειες δὲν ἀργοῦν πιά νὰ φανοῦν: ἀφοῦ ὁ πολίτης καὶ ἡ κοινότητα ἀπογυμνώνονται ἀπὸ κάθε ἀξιοπρέπεια, οἱ Κρατικὲς εἰσβολές πολλαπλασιάζονται καὶ οἱ φόροι αὐξάνονται ὀντίστοιχα. Δὲν εἶναι πιά ἡ κυβέρνηση πού ὑπάρχει γιὰ τὸ λαό, εἶναι ὁ λαός πού ὑπάρχει γιὰ τὴν κυβέρνηση. Ἡ ἐξουσία εἰσβάλλει παντοῦ, δῶνει τὰ πάντα, συνεχῶς, πάντοτε, στὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων! Στρατός καὶ ναυτικὸ, διοίκηση, δικαιοσύνη, ἀστυνομία, δημόσια ἐκπαίδευση, δημόσια ἔργα καὶ ἀποζημιώσεις· τράπεζες, χρηματιστήρια, δάνεια, ἀσφαλίσεις, βοηθήματα, παρακαταθήκες, κοινωνικὰ ἔργα· δόση, πλάζ, κανάλια· γεωργία, οἰκονομία, τελωνεῖα, ἐμπόριο, καλλιέργειες, βιομηχανίες, μεταφορές. Παντοῦ ἐπιβάλλεται ἓνας ὑπέροχος φόρος πού ἀποφέρει στὸ ἔθνος τὸ ἓνα τέταρτο τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματός του. Ὁ πολίτης δὲν ἔχει πιά νὰ κάνει τίποτ' ἄλλο ἀπ' τὸ νὰ ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του, νὰ παίρνει τὸ μισθὸ του, νὰ ταῖζει τὴν οἰκογένειά του, καὶ γιὰ τὰ ὑπόλοιπα νὰ ἔχει πίστη στὴν κυβερνητικὴ πρόνοια.

Μπροστά σ' αὐτές τίς διαθέσεις τῶν πνευμάτων, μέσα σέ δυνάμεις ἐχθρικές πρὸς τὴν ἐπανάσταση, ποιά θὰ μπορούσε νὰναι ἡ γνώμη τῶν θεμελιωτῶν τοῦ 1789, εὐλικρινῶν φίλων τῆς ἐλευθερίας;

«Μὴν τολμώντας νὰ σπάσουν τὴ φάτσα¹⁹ τοῦ Κράτους, θὰ ἔπρεπε πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ καταπιαστοῦν μέ δυὸ πράγματα: 1. νὰ συγκρατήσουν τὴν ἐξουσία πού εἶναι πάντα ἔτοιμη νὰ σφετεριστεῖ· 2. νὰ συγκρατήσουν τὸ λαό πού εἶναι πάντα ἔτοιμος νὰ παρασυρθεῖ ἀπ' τοὺς ἀρχηγούς του καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ ἥθη τῆς νομιμότητος μ' ἐκεῖνα τῆς παντοδυναμίας.

«Μέχρι τώρα, πράγματι, οἱ συντάκτες τῶν συνταγμάτων, ὁ Σεγιές, ὁ Μιραμπώ, ἡ Σύγκλητος τοῦ 1814, ἡ Βουλὴ τοῦ 1830, ἡ Συνέλευσις τοῦ 1848, πίστευαν χωρὶς λόγον, ὅτι ἡ σημαντικότερη ἐξουσία τοῦ πολιτικοῦ συστήματος ἦταν νὰ συγκρατεῖ τὴν κεντρικὴ ἐξουσία ἀφήνοντάς της ταυτόχρονα τὴ μεγαλύτερη ἐλευθερία δράσης καὶ τὴ μεγαλύτερη δύναμη. Τί ἔκαναν γιὰ νὰ πετύχουν αὐτὸ τὸ στόχον; Διαίρεσαν, κατ' ἀρχήν, τὴν ἐξουσία, σέ ὑπουργεῖα· μοίρασαν ἔπειτα τὴ νομοθετικὴ ἀρχὴ ἀνάμεσα στὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογένειας καὶ στίς βουλές, στίς περισσότερες ἀπ' τίς ὁποῖες ἐπέβαλλαν τὴν ἀρχὴν νὰ ὀρίζει ὁ ἡγεμόνας τοὺς ὑπουργούς. Τελικά, ἡ ἐπιβολὴ αὐτὴ καταψηφίστηκε, γιὰ ἓνα χρόνο, ἀπ' τὴ βουλὴ, πού ἄρπαξε αὐτὴ τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ ἐπανεξετάσῃ τίς κυβερνητικὲς πράξεις.

«Ἐνόσω, ὅμως, ὀργάνωναν τὴν κοινοβουλευτικοποίησιν τῶν βουλῶν τοῦ

βασιλιά ενάντια στα ύπουργεία, διαπραγματεύονταν την αλλαγή του βασιλικού προνόμιου με την πρωτοβουλία των αντιπροσώπων, της αύθεντίας του στέμματος με την έθνική κυριαρχία· ενόσω αντιπαράθεταν λέξεις στις λέξεις, μύθους στους μύθους, παραχωρούσαν στην κυβέρνηση, χωρίς καμιά επιφύλαξη, χωρίς άλλο αντίβαρο έξω από τη μάταιη δυνατότητα κριτικής, τό προνόμιο της απόλυτης διοίκησης· έναπόθεταν στα χέρια της όλες τις δυνάμεις της χώρας· γιά μεγαλύτερη ασφάλεια, καταργούσαν τις τοπικές έλευθερίες· έκμηδένιζαν μέ φρενήρη ζήλο τό «πνεύμα του καλόγερου». (Σ.τ.Μ.: πού εύλογάει πρώτα τά γένια του). Δημιουργούσαν, τελικά, μιά φοβερή, συντριπτική δύναμη, στην όποία έκ τών ύστέρων έδιναν την εύχαρίστηση ν' αποδύεται σ' έναν πόλεμο έπιγραμμάτων. Τί κατάφεραν έτσι; 'Η αντιπολίτευση κατάφερε νά έπιβληθεί στα πρόσωπα: 'Ανέτρεψε μιά δυναστεία κι ύστερα μιάν άλλη· επέβαλε αυτοκρατορία στή δημοκρατία κι ό συγκεντρωτικός, άνώνυμος δεσποτισμός δέ σταμάτησε νά μεγαλώνει. Κατάφερε βέβαια ν' αποκτήσει την έλευθερία νά έλαττώνεται.

«Αυτή ήταν ή πρόοδος μας ύστερα από τη νίκη τών Γιακωβίνων στή Ζιρόντ. 'Αναπόφευκτο αποτέλεσμα ενός τεχνητού συστήματος πού από τη μιά μεριά του υπήρχε ή μεταφυσική κυριαρχία καί τό δικαίωμα της κριτικής κι από την άλλη όλες οι πραγματικότητες της έθνικής κυριαρχίας, όλες οι δυνατότητες δράσης ενός μεγάλου λαού».

=====

Τα αποσπάσματα αυτά	Προυντόν
περιλαμβάνονται σε	«'Η όμοσπονδιακή άρχή», κεφάλαιο 10
συλλογή κειμένων για	Πολιτικός ιδεαλισμός, αποτελεσματικότητα της
τις εκλογές, που συγ-	όμοσπονδιακής έγγύησης.
κέντρωσε η γαλλική	(άποσπάσματα)
ομάδα VOLONTE ANARCHISTE.	

=====

Η συλλογή κυκλοφόρησε και στα ελληνικά, με τίτλο "ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ" (Έκδοση: ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, Αθήνα 1981).

=====

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ... ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ... ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ... ΠΑ

●●● ΕΧΕΙ ΠΙΑ ΚΑΤΑΝΤΗΣΕΙ ΡΟΥΤΙΝΑ... Ο ανακριτής Νεκτάριος Βαζαίος ασκεί, σχεδόν καθημερινά, νέες διώξεις σε βάρος του Νώντα Σκυφτούλη. Πέρα απ' το ότι καμιά απ' αυτές τις διώξεις δε στηρίζεται σε κάποια αποδεικτικά στοιχεία ή, έστω, σε κάποιες "αποχρώσεις ενδείξεις", ο τρόπος άσκησης τους δείχνει ξεκάθαρα πως σκοπός τους είναι η ΕΞΟΝΤΩΣΗ του Σκυφτούλη (και γενικά όλων όσων "δεν γουστάρουν" στη Ντόρα και στο σόϊ της, τσιράκι και γλύφτης του οποίου είναι ο Βαζαίος). ●●● Όμως εκτός από τα παραπάνω, η προσπάθεια εξόντωσής τους και η μεθόδευσή της, συνιστούν αυτές καθ' αυτές ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ. Μήπως κ. Βαζαίε, τυχαίνει να ξέρετε τί θα πει ΚΑΚΟΔΙΚΙΑ, ΑΠΙΣΤΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ; Νομίζουμε ότι το αγνοείτε. Πιστεύουμε ότι οι όροι ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ, ΡΕΜΟΥΛΑ, ΚΟΝΟΜΑ σας είναι πολύ πιο οικείοι και πολύ πιο ΑΡΕΣΤΟΙ. ●●● Και το κακό προχωρεί... Δίωξη ασκήθηκε και κατά του Μάκη Μπουκουβάλα. ●●● Η δικαστική ΧΟΥΝΤΑ, πάντως, μπορεί... να είναι ήσυχη. Το ΠΑΣΟΚ δεν φαίνεται διατεθειμένο να ΑΚΥΡΩΣΕΙ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ (ούτε καν εκείνες που αφορούν στελέχη και τ. ύπουργούς του)...

●●● Επίθεση δέχτηκε, στις 20/9/93, το περίπτερο των εκδόσεων "Ελεύθερη Σκέψη" του Πολύδωρου Δάκογλου ("αστέρα" του "Ενιαίου Εθνικιστικού Κινήματος -ΕΝΕΚ"), που ειδικεύεται στην αντισημιτική-ναζιστική προπαγάνδα, εκδίδοντας ανάμεσα σ' άλλα τα βιβλία του Ανδρέα Δενδρινού (πρώην "κολλητού" του Κώστα Πλεύρη και νυν τηλεοπτικού "αστέρα" του ΤΗΛΕ-ΤΩΡΑ του "βασιλοσοσιαλιστή", "άντρα", Γρηγόρη Μιχαλόπουλου). Το ναζιστικό περίπτερο, στην έκθεση βιβλίου στο Πεδίο του Αρεως, δέχτηκε καταιγισμό σκουπιδιών και μπογιάς, που προκάλεσαν ελαφρές ζημιές. ●●● Αφού, όμως, έγινε λόγος για τον Γρ. Μιχαλόπουλο, θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθούμε και στον καινούριο φίλο του, το Γιώργο Καρατζαφέρη, που, μετά από κάθε διαφήμιση της ΝΔ, στο TELE-CITY του, διαφημίζει το... ΣΤΕΜΜΑ ! ●●● Ανάμεσα στους πρόσφατους φίλους του Μιχαλόπουλου, πάντως, καταγράφουμε και τον... πρόεδρο της Ακαδημίας Αθηνών, Κώστα Δεσποτόπουλο, που έσπευσε να προσφέρει κι αυτός στο "δημοκρατικό IMAGE" του ιδιοκτήτη του ΤΗΛΕ-ΤΩΡΑ, της ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΩΡΑΣ, των ΝΕΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ και του ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ... ΑΙΣΧΟΣ ! ●●● Εμείς, κάτι τέτοιους "δημοκράτες, προοδευτικούς διανοούμενους" τους θεωρούμε, απλά, ΝΑΖΙΣΤΕΣ ! ●●● Ανάμεσα στους Νεοδημοκράτες υποψήφιους βουλευτές, εντοπίσαμε και τον Αθανάσιο Κρίκο, μέλος του χουντικού ΕΠΟΚ. ●●● Ανάμεσα στους Πασόκους υποψήφιους βουλευτές (και πιθανούς μελλοντικούς υπουργούς), ξεχωρίζουμε τον Θανάση Τσούρα, ΕΝΑΝ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ 15-ΧΡΟΝΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΜΙΧΑΛΗ ΚΑΛΤΕΖΑ... ●●● Μήπως τον αθώνει η πρόσφατη υποστήριξη του κόμματός του προς κάποιους απεργούς πείνας ;;; ή μήπως, εκτός από αμνήμονες, έχουμε γίνει και φθηνοί ;;; ●●● ΚΑΠΟΙΟΙ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΤΙ, ΣΤΙΣ 2 ΟΚΤΩΒΡΗ 1987, ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΣΑΝ ΤΟΥΣ ΤΩΡΙΝΟΥΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ ΤΟΥΣ, ΣΑΝ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ ΠΡΕΚΑ... ●●● Μή θίγεται τά κακώς κείμενα, γιατί ΒΡΩΜΑΝΕ... ●●● Ας αλλάξουμε, όμως, τροπάρι. ●●● Υπάρχουν, λοιπόν, κάποιοι δημοσιογράφοι, που αξίζουν τον σεβασμό μας. Ανάμεσα σ' αυτούς, συγκαταλέγουμε την Ελένη Μπίστινα της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ. Τουλάχιστον, ήταν η πρώτη που ευαισθητοποιήθηκε όταν άκουσε ότι το τηλεοπτικό μπατσονάναλο του εφοπλιστή και κρυπτοβασιλικού Κυριακού ετοίμαζε νέο "σήριαλ", με τίτλο "ΠΑΙΔΙΑ, ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΑΙΔΙΑ..." και με μουσική υπόκρουση του τίτλου το γνωστό τραγούδι της Σοφίας Βέμπο. Αφιέρωσε λοιπόν το χρόνο της και τον χώρο της εφημερίδας σε επανειλημμένες καταγγελίες που προκάλεσαν και την αντίδραση του συντρόφου της ζωής της τραγουδίστριας, Δημήτρη Τραϊφόρου, που δήλωσε ότι θα κατέφευγε στη δικαιοσύνη... Σώθηκε! Ο ANTENNA, αποδεικνύοντας την πλήρη αναισθησία του απέναντι στην ιστορία, έχει κιόλας αρχίσει τη μετάδοση του σατυρικού του "σήριαλ" (κακόγουστου και ύπουλα милитаристικού), κάθε Τετάρτη. Το μόνο που μένει, τώρα, είναι να βρεθούν και οι "απαράιτητοι κι ανιστόρητοι προοδευτικοί" για να χαρακτηρίσουν "δεξιά" τη γυναίκα που, με κίνδυνο της ζωής της, τραγουδίστριας, Δημήτρη Τραϊφόρου, που πάλι με κίνδυνο της ζωής της, περιέθαλψε τους κυνηγημένους από ΕΣΑτζήδες και μπάτσους αγωνιστές, στις 17/11/73... ●●● Του BBC (αν δεν κάνουμε λάθος) είναι η εκπομπή για τα ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ που παρουσιάζει, κάθε εβδομάδα, το ΚΑΝΑΛΙ 29. Πρόκειται για μια θαυμάσια, πράγματι, σειρά... Μας έβγαλε, ωστόσο, το μάτι εκείνη η ΠΕΤΡΑ ΡΟΛΕΤΑ στους υπότιτλους, την περασμένη εβδομάδα. Ευτυχώς, που θυμόμασταν από τη σχολική ιστορία ότι ο Σαμπολιδόν είχε αποκρυπτογραφήσει τα ιερογλυφικά με βάση την τρίγλωσση επιγραφή της ΣΤΗΛΗΣ ΤΗΣ ΡΟΖΕΤΤΑΣ... Λίγος σεβασμός στους τηλεθεατές δεν θα έβλαπτε. Με το δίκιο σας, όμως, θα μας πείτε ότι ο Μαστοράκης δεν θυμάται τί έγινε το 1973. Πού να θυμούνται οι συνεργάτες του τί έγινε το 1800 ; ●●● Α, ναι. Η προεκλογική επιστράτευση του Μιχάλη Γιορμπατσώφ από τη Νέα Δημοκρατία δεν φαίνεται να ωφέλησε ούτε την τελευταία, ούτε τον πρώτο. ●●● Μετά τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ, στις 27-28/9/93, ήταν η σειρά του πολιτικού γραφείου νεοδημοκρατίστας υποψήφιας, στα Εξάρχεια, να χτυπηθεί με μολότωφ... Και, φυσικά, όλοι οι γαλάζιοι, πράσινοι, κόκκινοι κλπ. δημοκράτες έσπευσαν να καταδικάσουν την αντιδημοκρατική ενέργεια... ΠΕΡΑΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ !!!